

Ninn-Hansen (KF):

Hensigten med lovforslaget er jo ganske klart, at der skal gives flest muligt oplysninger, sådan at kunderne ved, hvor de er henne med hensyn til de priser, der forlanges, og det er et godt og rigtigt formål. Jeg synes også, at der var meget fornuft i det, der stod i augustforlaget på dette punkt. Det var i punkt 6, hvor man talte om en prisovervågning, der må styrkes med mindst muligt besvær for de handlende. Selv om det konservative folkeparti ikke var med til at udforme denne bestemmelse og heller ikke er forpligtet over for den, vil jeg dog sige, at der er uhyre meget rigtigt i dette med understregningen af begge dele, både prisovervågningen og mindst muligt besvær for de handlende.

Det, man så kan rejse spørgsmål om, er, om hovedformålet kan opnås uden denne lovgivning. Hvis man ser på butikkerne her i landet, så får man et tydeligt indtryk af, at der frivilligt er gennemført en prisskiltning, hvilket i sig selv burde kunne få én til at sige: ja men hvorfor skal man så lovgive om det? Hvis noget er i orden, er der ikke særlig grund til at lave særlig lovgivning. Tilmed, som handelsministeren har gjort opmærksom på det, har vi en særlig bestemmelse, der kan give pålæg om at fremkomme med prismærkninger. Det mest enkle ville vel være, hvis denne bestemmelse ikke er tilstrækkelig, at drøfte, om man skulle udvide den.

Der kan selvfølgelig være nogle ulemper ved en lovgivning, og lad mig nævne et par af dem. Der er bestemmelsen om, at man skal gennemføre – det gør man næsten altid, når man sætter noget ind i en lov af denne karakter – straffebestemmelser for dem, der ikke har prisskiltene, altså en ny kriminalisering af forhold inden for butikshandelen. Det gælder vel også – sådan må jeg læse forslaget – tilfælde, hvor der kun foreligger trykfejl eller fejltagelser, eller der kan måske endda blive tilfælde, som det skete i nogle brugsforeninger for kort tid siden, hvor en Noah-gruppe farer ind og vælter prisskiltene, og så står de der altså ikke, som de skal. Jeg synes nok, at man bør overveje, om det virkelig er nødvendigt at kriminalisere i disse tilfælde.

Der er også andre bestemmelser. Lad mig nævne § 7, stk. 2, hvor vi i hvert fald i udvalget gerne vil drøfte, om der i spørgsmål om enhedsprismærkning ikke bør være adgang til, at anken får opsættende virkning. Der er

spørgsmål om særrabatter. Hvis man skal give oplysning om den egentlige pris, bør det så ikke også gives i de tilfælde, hvor der ydes særrabatter? Men mest ubehageligt er det selvfølgelig, at en lovgivning kan bevirke en yderligere administration, som det er blevet nævnt.

Jeg går ud fra, at hr. Jens Peter Jensen med sine bemærkninger om Forbrugerrådet tænkte på, at hvis man udvider administrationen inden for monopoltilsynet, så behøver man ikke at have de selvbestaltede prisinspektører og yde statsstøtte til dem. Det kan vi alt sammen få oplyst i udvalget, bl. a. hvor meget denne statsstøtte udgør, og foretage afvejningen.

Det, jeg mener vi skal overveje under udvalgsbehandlingen, er, om en lovgivning med de ulemper, der knytter sig hertil, er nødvendig, og i bekræftende fald på hvilke punkter denne lovgivning så skal ændres for at blive bedre – jeg har nævnt nogle punkter – eller man kan konstatere, at man ad frivillig vej er nået særdeles langt. Og hvis det er en nødvendighed at komme længere, kan man gøre det ved en meget lempeligere ændring af den bestemmelse, man har i øjeblikket, om i visse tilfælde at kunne foreskrive en pligt til prismærkning.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti er enig i intentionerne i lovforslaget. Det kan gøres lettere for forbrugerne at bedømme priser. Vi må også sige, at det kan være svært i dag at finde ud af forholdet mellem f. eks. emballage og indhold. Vi mener, det er godt, der bliver set på de ting.

Vi vil også gerne understrege, at vi i vore bestræbelser for at tilgodese forbrugerne også bør tilgodese den anden part i sagen. Derfor er vi også glade for bemærkningerne, der står skrevet, om, at der bør – vi mener, der skal – tages hensyn til, at de handlende ikke pålægges unødvendige besværligheder.

Vi vil altså gerne i udvalget drøfte rækkevidden af monopoltilsynets beføjelser og også af straffebestemmelserne, og vi tilsiger en positiv udvalgsbehandling.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg vil først gerne sige, at det er et godt lovforslag, handelsministeren her har fremsat, så har jeg hverken sagt for lidt eller for meget. Men så vil jeg gerne tilføje, at det forslag, der blev fremsat den 19. november 1975 af kommunisterne, var bedre. Det var bl. a. bedre,